

Κάνε όλμα
πιό γρήγορο
απο τη φθορά
Οδ. Ελύτης

ΤΑΚ ΤΕΛΟΣ
ΠΑΡΗΡΗΚΕ

Ετος 3 Αριθμός φύλλου 17 Συντάσσεται απο επιτροπή με ευθύνη του Δ.Σ. της Αδελφότητας

15 Αυγουστος '85

Μέσα σε κλίμα ψυχικής ευφορίας και ενθουσιασμού, πραγματοποιήθηκαν και φέτος, στο χωριό μας, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, του 15 Αυγούστου, που κράτησαν πέντε μέρες. Φέτος για πρώτη φορά, οι εκδηλώσεις αυτές είχαν μια κάποια ιδιαιτερότητα.

Για πρώτη φορά μπορούμε να μιλήσουμε για καθολική συλλογική ευθύνη, προσπάθεια, οργάνωση και ολοκλήρωση της όλης δραστηριότητας και απαιτούμενης εργασίας των εκδηλώσεων. Γιατί απλούστατα, φέτος ο Πολιτιστικός Σύλλογος με αμόφωνη απόφαση του Δ.Σ. κατέληξε στην άποψη να αναλάβει ο λοκλ ηρωτικα την οργάνωση των πολιτιστικών εκδηλώσεων του 15 Αυγούστου.

Γι' αυτό έπρεπε να δραστηριοποιηθεί περισσότερο, να εντείνει τις προσπάθειές του, να ζητήσει την συμπαράσταση των χωριανών μας που τόσο προθυμοποιήθηκαν.

Το αν πέτυχε και πόσο στον ωραίο του σκοπό, αυτό εσείς θα το κρίνετε. Σίγουρο, αυταπόδεικτο είναι πάντως, ότι προσπαθήσαμε. Πιστεύουμε όμως πως έγινε η αρχή να μπουν σε νέες βάσεις και σ' άλλη διάσταση οι πολιτιστικές μας δραστηριότητες. Και «η αρχή είναι το ήμισυ του παντός». Ναι, άργησε να γίνει αυτό, γιατί τώρα ωρίμασε. «Κάλλιο αργά παρά ποτέ». Εμείς σαν Δ.Σ. είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι και για την εμφάνιση και για τη λειτουργικότητα και για την οικονομική επιτυχία των εκδηλώσεων, αλλά προπαντός για το γεγονός που καταφέραμε να συσπειρώσουμε γύρω από τον Πολιτιστικό Σύλλογο τους χωριανούς μας.

Πράγματι πάρα πολλοί συγχωριανοί μας προσφέρθηκαν με προθυμία να βοηθήσουν την προσπάθειά μας ποικιλότροπα. Ήταν κάτι το ανεπανάληπτο, όπως χαρακτηριστικά, στο τέλος των εκδηλώσεων, κάθε βραδιάς σε χρόνο ρεκόρ, η πλατεία του χωριού μας καθαρίζονταν και έπαιρνε την κανονική της όψη. Η προσφορά αυτή των συγχωριανών μας δεν είναι μόνον ένα δείγμα, ένα σημείο αναφοράς στην όλη τους συμβολή αλλά αποτελεί τη βασική ηθική υποδομή για μας.

Δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε και δημόσια τις πιο βαθιές, τις πιο αγνές ευχαριστίες μας, σ' όλους που υλικά και ηθικά συμπαράσταναν στη μεγάλη μας και τόσο όμορφη πολιτιστική προσπάθειά μας.

Αφού στον καθένα μας είναι γνωστό τι κόπο και μόχθο, πόση θέληση και φαντασία μαζί και μεράκι απαιτεί μια τέτοια προσετομασία, μ'α τέτοια απόπειρα, που όμως αξίζει!

Οπωσδήποτε δεν παραλείτουμε, μέσω της εφημερίδας μας, να ευχαριστήσουμε όλους τους Πολιτιστικούς Συλλόγους και φορείς της περιφέρειάς μας, που τίμησαν με την παρουσία τους —σε μερικές περιπτώσεις με την αφ'όκληρη προσφορά τους (χορευτική, θεατρική και μουσική συμβολή)— το πενήνήμερο των πολιτιστικών μας εκδηλώσεων.

Έτσι έγινε προσπάθεια για νέα προσέγγιση και αναθεώρηση των σχέσεων των Πολιτιστικών Συλλόγων του νομού μας και της περιοχής μας, γενικότερα.

Σίγουρα το μέλλον αυτής της συνεργασίας, που οπωσδήποτε προϋπήρχε, χαράσσεται αισιόδοξο.

Το δικό μας χορευτικό που η σύνταξη «διδασκαλία» - εκπαίδευση του δεν του επέτρεψε να είναι άψογη η παρθενική του εκεινή εμφάνιση, ήταν όμως μια όαση δροσιάς, ένα ελπιδοφόρο μήνυμα, ένα χαμόγελο του γονιού, μ'α εγγύηση για κάτι το

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

Σαμαρείτης

Μετά από 40 χρόνια ιερουργίας και σε ηλικία 75 χρόνων αποχώρησε ο εφημέριος και συγχωριανός μας, αιδεσιμώτατος κ. Αριστοτέλης Παπαπάνος.

Στο σεβαστό Παπα - Αρίστο, που όλων μας κέρδισε την εκτίμηση, ευχόμαστε ο υπόλοιπος βίος του να είναι ειρηνικός, ανώδυνος και ευχάριστος. Ο σεμνός, ο σωστός, ο αληθινά άξιος Παπάς, θα μένει στις καρδιές μας.

Στό Τσοβόλα

Στο νέο Υπουργό Οικονομικών, συντοπίτη μας, κ. Δημήτρη Τσοβόλα, που ορκίστηκε με την Κυβέρνηση στις 26 Ιούλη, ευχόμαστε επιτυχία, στη δύσκολη, τη σημαντική και τιμητική αυτή αποστολή του.

Καταξιώθηκε

Η φιλοδοξία να προσφέρουν στην πολιτιστική προαγωγή του χωριού μας, η θέληση και το μεράκι, η οργάνωση και η μεθοδικότητα, η σύμπνοια μεταξύ τους μαζί με την ηθική και υλική συμπαράσταση των χωριανών μας, καταξίωσαν το νέο Δ.Σ. του Π.Σ. «Ο ΠΥΡΣΟΣ» και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ.

Συνεχίζουν, καλλιεργούν και αναπτύσσουν μια άμορφη παράδοση - κληρονομιά, αποδεικνύοντας πέρα για πέρα πόσο προοδευτικοί και συνεργάσιμοι είμαστε οι Σελλιαδίτες, παρ' όλες τις δυσκολίες. Όμως και πόσο αλάθητα είναι το αισθητήριο και η κρίση για δίκαιη αναγνώριση άδολων και άξιων πρωτοπόρων στο καλό του χωριού μας.

Σε τέτοιες πρωτοβουλίες, που τη συλλογικότητα, τη φιλία, τη δημιουργικότητα και το γλύκα των ανθρώπων συνδέουν, εμπρακτα αποδείχνουν, επιβάλλεται, η πολιτεία, το επίσημο κράτος το ίδιο να πρωτοστατεί, με μεθοδικότητα και πίστη, για να αξιοποιηθεί καθημερινά το τόσο αναξιοποίητο δυναμικό της πατρίδας μας.

Δικαιωματικά αξίζει στον Π.Σ. «Ο ΠΥΡΣΟΣ» κάθε δημόσιος έπαινος, ύστερα μάλιστα, από την επιτυχία των εκδηλώσεων του πενήνήμερου.

Εκπíπτονται

Τις αποδείξεις που παίρνετε από την Αδελφότητα και το «ΠΥΡΣΟ» να τις υποβάλετε στην εφορία με τη δήλωσή σας. Τα έξοδα αυτά αφαιρούνται από τα έσοδά σας.

Αμβρακικός κόλπος

(Το φαινόμενο του φωσφορισμού)

Ο Αμβρακικός ή Αμπρακικός Κόλπος που ονομάζεται και Ανακτορικός από το Ανακτόριο που βρίσκεται στη νότια παραλία του, χωρίζει από τη Δύση προς την Ανατολή, την Ήπειρο και την Ακαρνανία και έχει μήκος 18,5 μίλια και μέγιστο πλάτος 11 μίλια. Το στόμιό του, διάυλος μεταξύ Ακτίου και Πρέβεζας, έχει πλάτος μικρότερο του χιλιομέτρου και επιτρέπει με ευχέρεια την επικοινωνία μεταξύ του Ιονίου Πελάγους. Δημιουργούνται και ανεπαίσθητα παλιρροϊκά ρεύματα που αντιστοιχούν στη μέση στάθμη και στην ένδειξη «22» του μαρμαρίνου παλιριόμετρου της Πρέβεζας. Η θάλασσα είναι αβαθής και μόνο σε μερικά σημεία (μικροβάραθρα) φτάνει τις 30 περίπου οργιές. Ο πυθμένας είναι ανάμικτος με πλήθος προσχωματικών βελών που δημιουργήθηκαν από τους ποταμούς Άραχθο, Λούρο και πλήθος ξεροποτάμων και ρυακίων. Ακόμα υπάρχουν και μερικές νησίδες όπως η Κορωνησία (Καρακονισιά), η μόνη κατοικήσιμη, καθώς και λιμνοθάλασσες, όπως η Λουγαρού και Τσουκαλιώ που κάνουν αδύνατη την είσοδο και κυκλοφορία μεγάλων πλοίων. Έτσι μόνο μικρά μεταφορικά και αλιευτικά πλεούμενα μπορούν να πλέουν και εξυπηρετούν τη διακίνηση των μικρολιμένων της Αμφιλοχίας, Βόνιτσας, Μενιδιού, Κόπρανας, Σα

λαώρας κλπ. και του λιμένα της Πρέβεζας.

Ο Αμβρακικός διαθέτει αρκετά ιχθυοτροφεία (6:βάρια ή διβάρια ή υδάρια) κυρίως στις ηπειρωτικές ακτές, απότοκα των προσχωματικών βελών. Ονομαστά είναι τα υδάρια της Λουγαρού, Τσουκαλιώ και της Κόπρανας με τους νόστιμους κεφάλους και το περ.φρημο αυγοτάραχό τους. Επίσης οι ξανθές γαρίδες, μα προπαντός η σαρδέλα της Κορωνησίας είναι φημισμένες για τη νοστιμιά τους. Ακόμα και κάθε ψάρι και το πιο ταπεινό και ασήμαντο του Αμβρακικού είναι πολύ νόστιμο. Πού όμως οφείλεται η τόσο νοστιμιά; Ο λόγος μας και κυρίως «οι ειδικοί» οι ψαράδες, το αποδίδουν στον πλούτο και το είδος της τροφής που βρίσκουν άφθονη στον Αμβρακικό. Η τροφή αποτελείται από πλούσιο φυτικό και ζωικό πλαγκτόν που βρίσκουν στην επιφάνεια, μέσα, αλλά και στην ιλή (γλίνα) που τόσο άφθονη βρίσκεται στον πυθμένα και τις ακτές που φέρνουν οι ποταμοί και οι χείμαρροι ιδίως ο Άραχθος, που χαρακτηρίζεται σαν ο μεγαλύτερος χείμαρρος της Ελλάδος. Και τούτο, γιατί πηγάζοντας από το όρος Λάκωνα και κατρακυλώντας από μεγάλο ύψος, παρουνιάζει μεγάλη προσχωματική ικανότητα και διαβρωτική ενέργεια συμπαρασύροντας στη κοίτη του αρκετή ιλή την οποία

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2

Το δώρο δώρο να γίνεται

Το αίμα που μέσα σου κυλάει απ' του Θεού είναι το ιερό γιοματάρι: αχνιστό πεντάγλυκο μυραμένο με της πνοής του την άχνα καμωμένο δώρο Πανάγο ροδένα ζωγραφιά που μόνο Αυτός στα χέρια του κρατά.

Κι' αν κάποιος το χάσει και το λησπεστεί δώσε απ' την κοίτη σου να πηχ να πάρη χρώματα αρώματα ζωντανία να δη τον ήλιο όπως εσύ στα ουράνια η δόξα νάρθη στη ψυχή στο προσκεφάλι σου αιώνα ευχή.

Κάθε σταγόνα αίμα λιμπερό είναι γλυκό χαμόγελο Θεκό κυλάει κι' αναστένεται κάθε πνοή που παίρνεις θογγάει και χαμογελά στη σφράγα που διαβαίνεις κι' αν δης κορμάκι που λυγίζει δίχως ανάσα δώστού μ' αγαπή απ' την ιερή την άχνα.

Το δώρο δώρο να γίνεται σαν ο Θεός το δίνει ευλογημένος ο κόσμος να πληθύνεται στη βαθυγάλη του άπειρου γαλήνη αγνές και ηλιοβασιλέματα φιλιούνται καρδιές ολόχαρες να τραγουδούνε.

ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΓΙΩΤΗ — ΝΤΑΒΕΝΤΟΦΕΚΤ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας αποφάσισε να πραγματοποιήσει έκτακτη Γενική Συνέλευση με θέμα:

Τροποποίηση Καταστατικού

Η Συνέλευση θα γίνει στις 6 Οκτώβρη Κυριακή και ώρα 10.30 στην Πανηπειρωτική 7ος οροφος Γρ. 4.

Αν δεν υπάρξει απαρτία θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή.

Η παρουσία όλων μας είναι απαραίτητη.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

προβληματισμοί απο πολιτιστικά

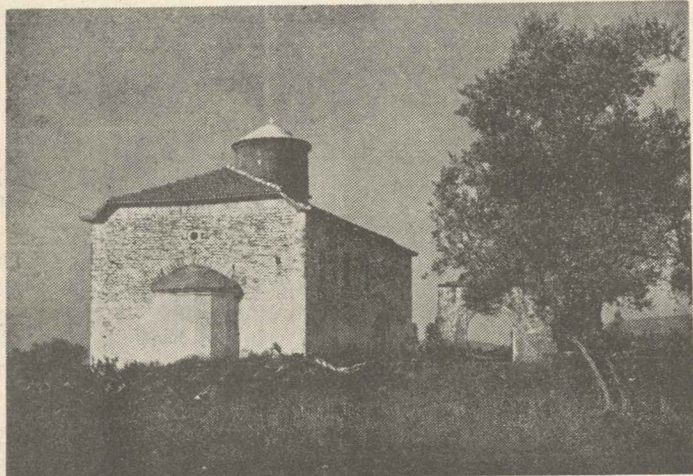
Και πάλι φέτος το δεκαπενταύγουστο στο χωριό μας. Στις Σελλάδες. Και σ' όσους δεν το ξέρουν, ας έχουν την υπομονή μια που μας κάνουν την τιμή, από τούτη την εφημερίδα να μας συντροφεύουν, να τους ξεναγήσουμε.

Δώδεκα χιλιόμετρα ανατολικά από την Άρτα, κτισμένο πανοραμικά, με θέα τον Αμβρακικό κόλπο, που το υψόμετρό του δεν ξεπρνά τα εξήντα μέτρα.

Ο πληθυσμός που έδειξε η τελευταία απογραφή ήταν 683 κάτοικοι, όμως είμαστε πιο πολ-

γισε σε χρόνια δισεκτα. Γιατί, απλούστατα, έχει δύναμη ψυχής και χαίρεται την ελεύθερη ζωή.

Γιατί σέβεται και διατηρεί τις παραδόσεις του, τις ρίζες του, που τόσο χεμιάζονται μα και που τόσο τον αναζωογονούν. Κάθε υλική και ηθική συμπαράσταση από την Πολιτεία για τέτοιες ζωντανές, γνήσιες Ελληνικές, παραδοσιακές εκδηλώσεις είναι η πιο τρανή εθνική επένδυση, η πιο σωστή και αναγκαία εθνική χειρονομία. Είναι αναγκαία γιατί και φα-

λοί αφού στις εκλογές στις 2 Ιουνίου, φέτος, ψήφισαν εφτακόσια άτομα.

Κτισμένο σε μια έκταση, σήμερα, 6.877 στρεμμάτων, εδώ και πολλούς αιώνες.

Πέρα από το πετυχημένο πανηγύρι που καθιέρωσε οκτώ χρόνια τώρα ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας, φέτος πήρε τον χωριό μας, που γιορτάζει την κοίμηση της Θεοτόκου.

Από τις έντεκα μέχρι και τις δεκατρείς Αυγούστου απολαύσαμε ερασιτεχνικά χορευτικά συγκροτήματα και θιάσους Πολιτιστικών Συλλόγων της περιοχής μας.

Έξι συνολικά που πρέπει να αναφερθούν μαζί με τον έπαινο, όπως χρονικά έχουν εμφανιστεί.

Καμιάς, Φλωριάδας, Άρτας «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ», Πέτα, Κομποτίου και Σελλάδων.

Ντυμένοι με Εθνικές στολές, αγόρια και κορίτσια, που μερικά δεν ήταν μεγαλύτερα από δεκαπέντε χρονών.

Χαιρετωμένα, πλημμυρισμένα από κέφι, που τις κινήσεις και το ντύσιμό τους χαρακτηρίζαν το γούστο και η φαντασία, η ακρίβεια και η λεπτομέρεια, εκείνα ακριβώς που φανερώνουν υπευθυνότητα σ' όλη της τη μεγαλοπρέπεια.

Ζήσαμε στιγμές χαράς που προκαλούσαν αισθησιακή έξαρση. Η δόξα για το ωραίο, ο σεβασμός στην τέχνη μαζί με το μεθύσι της διασκέδασης έκαναν τους θεατές, μικρούς και μεγάλους, άλλοτε βωβούς μύστες, άλλοτε να ριγίζουν, εκδηλώνοντας τον ενθουσιασμό μ' ακρόαση τα χειροκροτήματα, απ' όλο εκείνο το μελίσσι που έκλεισε ασφυκτικά την πλατεία - σταυροδρόμι του χωριού μας.

Καμαρώσαμε τα νιάτα, νιώσαμε περήφανοι και σιγουριά μαζί. Αυτές οι στιγμές είναι το ακριβές βαρόμετρο που μας αναβαπτίζει αλλά και μας μαρτυρεί γιατί αυτός ο λαός ξεπέρασε όλες τις μπόρες και δεν λυ-

νερά και ύπουλα σαρακονείται η εθνική μας ταυτότητα, αυτή η ίδια η εθνική μας ύπαρξη.

Δεκαπενταύγουστος. Μέρα γεμάτη συγκίνηση και ενθουσιασμό, αγάλαση και θρησκευτική κατανύξη.

Ξανααμύγουν, συγχωριανοί, συγγενείς και φίλοι.

Εκκλησιαστήκαμε στο Μοναστήρι του χωριού μας, που γιορτάζει την κοίμηση της Θεοτόκου.

Η οικοδόμησή του τελείωσε το 1877, σε ρυθμό βασιλικής, εξωτερικά με τρούλλο και διαστάσεων 17,10Χ9,15 μέτρα, εσωτερικά δίκοιτη με κολώνες.

Μπαίνοντας μέσα στην εκκλησία, που κτίτοράς της είναι ο συγχωριανός μας, Νεόφυτος Σαπρόνης, νιώθεις και εθνική περηφάνεια, γιατί στον ίδιο χώρο, σ' άλλο ναό, μαθήτευσε ο ιδρυτής της Φιλικής Εταιρείας Ν. Σκουφάς.

Η ψυχή πλημμυρίζει από θρησκευτική κατανύξη, η καρδιά φωτίζεται από φως, νιώθεις αγάλαση.

Ευλαβικά παρακολούθησαμε τη θεία λειτουργία.

Το καινούργιο, δίχρονο, αριστοτεχνικά ξυλόγλυπτο τέμπλο, προόν αγνής δραστηριότητας του εκκλησιαστικού συμβουλίου, με τις υποβλητικές εικόνες σ' αυτό, που τόσο πιστά φιλοτέχνησε ο συγχωριανός μας, σχεδόν αυτοδίδακτος ταλαντούχος αγιογράφος Νίκος Καζναφέρης, κολακεύουν εμάς τους Σελλάδες, όσο κι αν το κρύβουμε από ιδιοσυγκρασία και ταπεινοφροσύνη, αναγνωρίζοντας όμως την προσφορά τους.

Η μέρα τούτη, για μας τους Αρτινούς, είναι και μέρα μνημοσύνης μήνης στα 317 θύματα του ολοκαυτώματος στις 16.8.1943, στο θρυλικό χωριό Κομμένο, του ναμού μας.

Καθώς ο ίδιος τούτος μήνας ξαναζωντανεύει στη μνήμη μας, εδώ και σαράντα ακριβώς χρόνια, το πέσιμο του ανθρώπου,

15 Αυγούστο '85

● ΣΤΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1 καλύτερο μελλοντικά.

Χόρεψαν και χειροκροτήθηκαν τα δικά μας παιδιά, κάτι που τιμά, κολακεύει και ηθικά εξοπλίζει κι' εκείνα κι' εμάς για τη συμμετοχή και συμβολή όλων μας, στην πολιτιστική εκείνη πανδαισία. Με τη συμπαράσταση και τη βοήθεια όλων μας, πιστεύουμε, του χρόνου το χορευτικό μας θα είναι τέλειο, από κάθε άποψη.

Και τώρα το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Κυριακή, 11.8.85. Ώρα 9.30 μ.μ. Ο Πρόεδρος του Π.Σ. «Ο ΠΤΡΣΟΣ» κήρυξε την έναρξη των εκδηλώσεων, αφού προηγουμένως με συνταμία εξήγησε και ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους για την πολιτιστική αυτή προσπάθεια και το όλο πρόγραμμα.

Στη συνέχεια εμφανίστηκε το χορευτικό συγκρότημα του Εκπολιτιστικού Συλλόγου κοινότητας Κομιάς. Ο ίδιος Σύλλογος, μετά ανέβασε με επιτυχία την καμωδιά του Δ. Ψαθά «Ζητείται ψεύτης».

Δευτέρα, 12.8.85. Ώρα 9.30 μ.μ. Χόρεψαν ελληνικούς χορούς από διάφορα μέρη της χώρας μας, τα χορευτικά συγκροτήματα «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» της Άρτας και «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ» της Φλωριάδας. Ακολούθησαν λαϊκοί χοροί και τραγούδια από το μαγνητόφωνο.

Τρίτη, 13.8.85. Ώρα 9.00 μ.μ. Το πρόγραμμα άρχισε το χορευτικό του Μορφωτικού Συλλόγου Νέων του Πέτα.

Ακολούθησε του Κομποτίου και μετά το δικό μας χορευτικό. Τέλος, ο θιάσος του Συλλόγου Πέτα «ανέβασε» το μονόπρακτο του Α. Τσέχωφ «Αίτηση σε γάμο».

Το πρόγραμμα συνέχισε με δημοτική μουσική και τραγούδια η ορχήστρα του Ε. Σαγάνη, που προσφέρθηκε αφιλοκερδώς.

Την Τετάρτη και Πέμπτη,

το μαύρο στίγμα της εποχής μας.

Θέλω να μην μπορώ να πω την όμορφη και αληθινή εκείνη λέξη πολιτισμός, γιατί κομπιάζω και με τυφλώνει η λάμψη των ατομικών όπλων της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι. Κάτι που έπνιξε εκείνο το «υπέροχο» της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου» μα που δεν το πέθανε.

Γι' αυτό ξαναγυρίζω στο πανηγύρι του χωριού μου που τόσο όμορφα περάσαμε τις δύο βραδιές ακόμα.

Της Παναγίας και την πατριωτική σωστό πανηγυρικό, όμως πολιτισμένο, ξεφάντωμα, με δημοτικά και λαϊκά μέχρι ελαφρά και βαριά, που αφιλοκερδώς χάρισε το μουσικό συγκρότημα του Θεσπρωτικού.

Τη λαμπρή εκείνη απόσπαρα λάμπρυνε το φως των τριών προβολέων μαζί με τ' άλλα φώτα, μπροστά σε χιλιάδες θεατές που γέμισαν τη πλατεία διασκεδάζοντας μαζί τρώγοντας και πίνοντας.

Με σκηνικά και φόντο τα γύρω - τριγύρω σπίτια με τις ανθοστόλτες βεράντες, με πλούσια ευαισθησία και μεράκι, δεί-

Ευ θα ωφελείσαι...

Γιατί, φίλε μας, χωριανέ δεν παίρνεις την εφημερίδα; Σκέφτηκες πως θα ωφελείσαι εσύ;

Ρώτησες όλους τους χωριανούς μας, που είναι συνδρομητές, πόσο όμορφα αισθάνονται και πόσο μαθαίνουν που συμμετέχουν στην πολιτιστική αυτή συλλογική πρωτοβουλία; Δεν θα νιώθεις απομονωμένος, γιατί θάχεις τη δική σου εφημερίδα.

Θα ενημερώνεσαι για Σελλάδικα νέα, αφού κι εσύ είσαι Σελλαδίτης αλλά κι άλλα ενδιαφέροντα θα διαβάζεις, καλογραμμένα και απλά.

Μένει μακρινά από Κομματικά αλλά και σε προσωπικά δεν ξεπέφτει. Αλήθεια, αισθάνεσαι άνετα, όταν τόσοι και τόσοι μη Σελλαδίτες —τους ευχαριστούμε— είναι συνδρομητές, ενώ εσύ δεν είσαι;

Φτωχό είναι και το έξοδο,

14 και 15.8.85 ύστερα από σχετικό πανηγυρικό χαιρετισμό του Δ.Σ. «Ο ΠΤΡΣΟΣ», ο μπάρμπα Βαγγέλης με τη φλογέρα του «άνοιξε» το πρόγραμμα της πρώτης βραδιάς του πανηγυριού.

Ακολούθησε λαϊκό - δημοτικό πανηγύρι και τις δύο βραδιές με τη ρεμπέτικη κομπανία του «Φιλαρμονικού Συλλόγου» Θεσπρωτικού Πρέβεζας.

Η ιδιαιτερότητα και πρωτοτυπία σ' αυτή τη χορευτική εκδήλωση ήταν πως χόρεψαν χωρίς καμιά απολύτως οικονομική επιβάρυνση όλοι τους.

Και πάλι όλους όσους συνέβαλαν με το δικό τους τρόπο ο καθένας σ' αυτές μας τις εκδηλώσεις, τους ευχαριστούμε.

Σαν Δ.Σ., πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι οι εκδηλώσεις μας αυτές, του χρόνου θα είναι από μια καλύτερες.

ΤΟ Δ.Σ. «Ο ΠΤΡΣΟΣ»

γίμα πολιτισμού αντάμα και νοικοκυράννης.

Και πιο πάνω, ψηλά στο παλιό κότεκι, δίπλα στο σχολειό μας, δείχνει την ώρα το ρολόι με συνέπεια, στημένο περήφανα οκτώ χρόνια τώρα, δώδεκα μέτρα μαντρόχαλας. Είναι σύμβολο αγάπης και αμόνοιας, γιατί είναι δημιουργήμα συντονισμένης συλλογικής προσπάθειας και προσφοράς. Εκείνο το καθήκον λίδα που τη μέρα μας είχε αποκάμει, ακολουθούσαν τα δρασερά βραδάκια στο πενήνιμο όσων πολιτιστικών μας εκδηλώσεων και στο πανηγυρικό ξεφάντωμα.

Τώρα μας περιμένει η καθημερινή ρουτίνα. Καρδακούν λαμπάρα τα δίκτυα των προβολέων και τον άγχους, του εγώσμου και της μικροπυχίας.

Άλλους, προσμένει η καυσσεροπάληκτη η ανυπόμονη η πλάνα και πολύβουη πολιτεία.

Όμως το φρενικό ξανάνωμα, το πλούσιο τούτο διάλειμμα, αυτή η αναζωογόνηση θα μας κάνουν ν' αντέξουμε και για τον άλλο χρόνο να ξανανταμωθούμε.

16.8.1985

ΓΕΩΡΓ. Ε. ΤΖΟΤΒΑΡΑΣ
Ταμιακός

Από τη βκοπιά μας

αφού διακόσιες δραχμές είναι για όλο το χρόνο!

Ούτε ένας καφές το μήνα! Εσύ χάνεις.

Καρμανιόλα

Δεν είναι καθόλου σωστό να επέμβει, από καθήκον φυσικά, ο αστυνόμος για να καταγγείλει εκείνη την καρμανιόλα που αποτελούν οι κινούμενες πλάκες επάνω στο μαντρότοχο του Ζορμπάλα. Είναι άγρυπνη καρμανιόλα και για το περίπτερο αλλά προπαντός για τους ανύποπτους επισκέπτες που τόσο φιλόξενα δέχεται εκείνο το παγκάκι.

Λίγο τσιμέντο δεν είναι σπουδαίο έξοδο αφού και όμορφο θα γίνει πρώτα - πρώτα για τον ίδιο τον ιδιοκτήτη. Αν εκείνος θέλει ν' ανοίξει παρτίδες με εισαγγελία και δικαστήρια, δεν έχει όμως το δικαίωμα να δώσει «δουλειά» στο πατά με κάποια κηδεία...

Και οι πελάτες...

Αφού έτσι έχουν συνηθίσει, αφού αυτό είναι το επαγγελματικό τους επίπεδο, αφού έτσι θέλουν να βλέπουν τους πελάτες τους, αφού με το «σας παρακαλώ» δεν ανταποκρίνονται, μερικοί καφετζήδες σε ορισμένα επαγγελματικά τους καθήκοντα, όπως το άναμμα της εξωτερικής λάμπας, το κατάβρεγμα και σκουπίσιμα του εξωτερικού χώρου που εκμεταλλεύονται, ας το απαντήσουν οι ίδιοι οι πελάτες τους. Αυτοί εξυπηρετούνται.

Η μεγάλη ανοχή και η μπόλικη ευγένεια είναι σε βάρος των «καρδιών».

Ε! όχι, «σφαίξε με Αγά...». Που ζούμε;

Λιγότερη ξενομανία

Από τις 13 Νοέμβρη —αν δεν δοθεί εξαίρετη παράταση— όλες οι ξενόγλωσσες επιγραφές των επιχειρήσεων θ' αντικατασταθούν με Ελληνικές.

Αυτό ορίζει ο νόμος 1491) 84 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 173) 13.11.84 τ. Α'.

Μπορούν, όμως, μαζί με την Ελληνική επιγραφή να έχουν και ξενόγλωσση, στην πινακίδα τους.

Καιρός, πια, να σταματήσει αυτή η θεληματική αλλοτρίωση, αφού αυτεδιαφημίζονται, κατά κανόνα, οι επιχειρήσεις από την έλξη - προβολή των ίδιων τους προόντων. Ας μάθουν και κανένα Ελληνικό οι «φίλοι» μας αλλοδαποί επισκέπτες.

Ας διατηρήσουμε κι ας μάθουμε τη γλώσσα μας και τη γραφή μας, σωστά και βαθιά, όταν μάλιστα διεκδικούμε μια θέση σε Πανεπιστημιακό θρόνο, και δεν ξέρουμε τι σημαίνει «αγωγή» και «ευδοκίμησι».

Τι φταίει; Ποιός φταίει και ευθύνεται για το αδυνάτισμα του λεξιλογίου και την πληθώρα κούφια των συμβόλων - κωδίκων;

Είμαστε χώρα και λαός με λαμπρή ιστορική παράδοση χιλιάδων χρόνων και όχι παναπείρ μια νέων αποίκων!